

Invasió pacífica de la ciutat, a càrrec dels objectors de consciència

Cap a un centenar, procedents d'arreu de Catalunya, hi celebraren la "Diada de la Llibertat dels Objectors"

Tal com era previst, diumenge se celebrà el "Dia de la Llibertat dels Objectors". El motiu d'aquesta celebració era el d'informar a la gent sobre la problemàtica i la situació actual dels objectors de consciència.

El Moviment d'Objectors de Consciència, que fou qui va convocar la diada, ha cursat al tinent general Gutiérrez Mellado, vicepresident del Govern, un projecte de servei civil per als objectors, tot demanant, alhora, la seva intersecció per a la llibertat dels 17 nois empresonats, per aquest motiu, a tot l'Estat espanyol.

Va ser elegida Figueres per a la celebració d'aquesta diada, perquè dels 17 presos, 11 es troben a la nostra ciutat, ja que el Castell de "San Fernando" és presó militar, però, degut al mal estat de llurs cel·les, han estat traslladats provisionalment a la presó civil.

Divendres, a la nit, s'enganyaren els cartells anunciadors de la diada. Diumenge, al matí, un centenar de persones arribades de molts llocs de Catalunya, van recórrer la ciutat, uns repartint octavetes, altres fent artistiques pintades, i explicant a tots els figuerencs el que feien. Mentrestant, un bomber, acompanyat per un municipal, arrencava els cartells anunciadors col·locats en els llocs més cèntrics. El problema sembla ser que era merament "burocràtic": l'Ajuntament exi-

meix, en alguns casos, la tasa municipal pel fixament de cartells (15 pessetes cada ú), sempre que hom passi abans pel despatx de l'Alcaldia.

A la tarda, amb forta vigilància policial, les 100 persones es concentraren prop de la presó. S'inicià una marxa, tot cantant entorn de l'edifici, i davant l'oposició per part de la policia perquè continués, es negocià amb ella. Primerament, se'ls imposà un temps límit i un lloc determinat per a quedar-se.

Després, davant la impossibilitat de veure els empresonats (es volia intentar que sortissin al carrer, o com mínim a la terrassa) es volgué allargar el temps concedit. Aquí es produí el moment més tens de la jornada, en ésser ravatat un carret fotogràfic a una noia

del grup, de manera violenta i amb gran desplegament de forces. Mentrestant, algú interpretava "Els Segadors" amb la guitarra. El temps aconseguit fou de 15 minuts. Fins a dos quarts de sis. Es comentà que la policia tenia pressa per anar a complir un altre servei (la "corrida de toros").

En aquest quart d'hora guanyat, es va fer una "sentada" silenciosa de deu minuts i després es cantaren cançons. I al crit de "Visca els objectors!", es dirigiren cap al Museu de l'Empordà, cedit incongruenment per l'Ajuntament, on es passà una pel·lícula dels objectors i se celebrà una roda de premsa.

Quant als figuerencs, hem de dir que, si bé els veïns de prop de la presó respongueren amb solidaritat, la resta no participà en cap moment, ni tan sols els sectors més conscienciats.

Alfons Gumbau

L'objecció de consciència: un dret humà al servei de les necessitats humanes

Arran del Real Decret del 23 de desembre del 1976 sobre l'objecció de consciència de caràcter religiós al servei militar, el servei civil és a l'ordre del dia.

Aquesta lluita començà amb Pepe Beúnza, en negar-se a vestir l'uniforme militar fa sis anys. Aquest objector no-violent va encapçalar una lluita que cada dia té més importància, fent-se nombroses campanyes per la consecució del reconeixement d'aquest dret humà, acceptat ja per molts països.

Per objecció de consciència, s'entén la negativa a fer el servei militar, tant en temps de pau com de guerra, per motius personals, religiosos, ètics, morals o polítics. Aquests principis no rebutgen (excepte els Testimonis de Jehová) la prestació d'un servei civil a la societat, en tasques humanitàries d'assistència i promoció de les classes socials més necessitades. Aquestes tasques podrien ésser treballs socials, socorrisme, construcció de vivendes i guarderies, assistència als vells, etc., tal i com venen fent diferents grups d'objectors, com el del barri de "Can Serra", a L'Hospitalet, o el grup que fa el servei civil al barri "Torre Alfons XII", de Girona.

La lluita pel reconeixement del dret a l'objecció de consciència de caràcter religiós al servei militar, car no reconeix pràcticament el dret a l'objecció, ni regula l'existència autèntica de serveis civils i discrimina les motivacions del joves que podrien acollir-se a l'esmentada llei.

L'exempció s'efectua mitjançant pròrroques i per obtenir-les calen tres certificats de "conducta favorable". El seu temps de duració és excessiva, en comparació amb les legislacions vigents en d'altres països (tres anys).

Per tot això, es rebutja i es proposa de nou el reconeixement d'un estatut d'objecció de consciència i la creació d'un servei civil.

Activitats de l'escola de música d'arts i oficis

Un total de 102 alumnes, en dues convocatòries, de l'Escola de Música d'Arts i Oficis, de Figueres, s'han examinat al Conservatori Superior de Música del Liceu, de Barcelona, de 213 assignatures. Els resultats obtinguts són els següents: 89 sobresalients, 62 notables, 58 aprovats i 4 suspens.

Jordi Gratacós